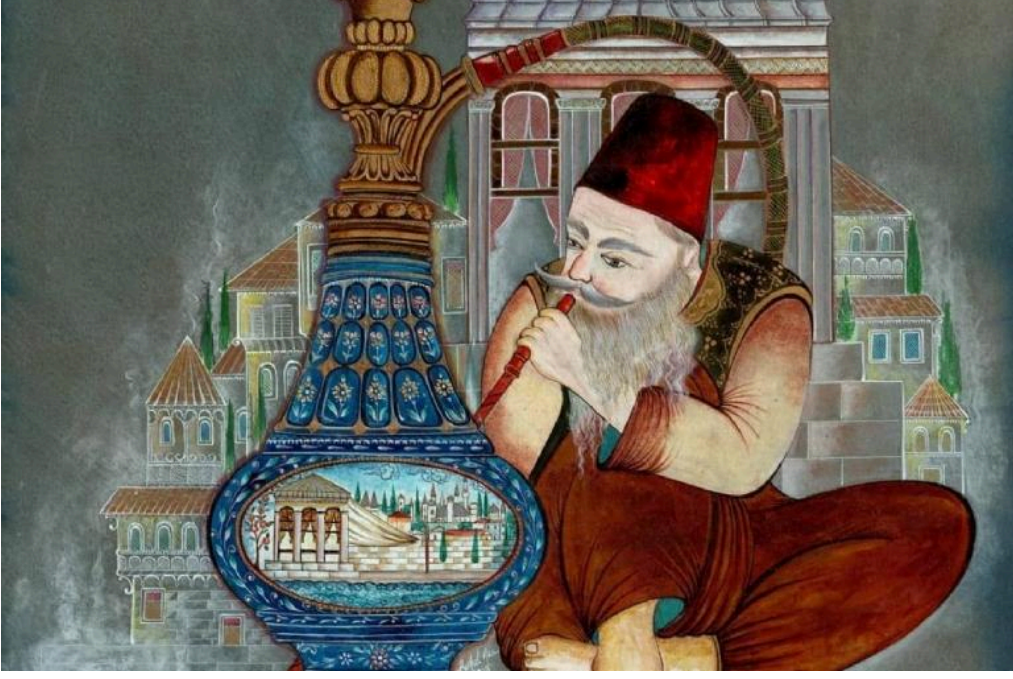

Kuşak Çatışması

– EDİP GÜL · 04 Mayıs 2023

KUŞAK ÇATIŞMASI

Babam benden memnun değildi, ben oğlumdan. O benim kusurlarımı sayar dururdu ben onun. Anne kızından şikayetçi, kız annesinden. Dünyanın kuruluşundan beri böyle sürüp gitti bu.

Babasına ilk isyan eden Kabil'di ve bir kız uğruna kardeşini katletti. Hem babasına karşı geldi, hem Allah'a. Putperest oldu. Peygamber oğlu olmasına rağmen Allah'a asi olmaktan kurtulamadı. Sırf güzellik uğruna kendisine yasaklanan aynı batın ikiz kardeşiyle evlendi, bu yüzden öz kardeşinin katili oldu. Bu olayda kendine göre haklı gerekçeleri vardı. Babasının cennette yasak meyveyi yemesi sonucu yeryüzüne düşmüştü insanlık. İlk itaatsizlik buydu ve burada da kadın faktörü büyük yer aldı. İblis kadın yoluyla nüfuz etti Adem'e

İblis ezeli düşmandı. Ve ademoğullarının bütün anlaşmazlıklarında hep o yer alacaktı. Aslında büyük düşman insanın içindeki şeytandı. O nefisti ve insan onunla imtihan olacaktı. Gerek kişilik çatışmalarında, gereke kuşak çatışmalarında, gerek aile içi çatışmalarında hep o etlen olacaktı. Baş aktör oydu.

Aile içi çatışmalarda, toplumsal karışıklık ve kargaşalarda da hep o vardı. İç ve dış düşman. Mevlana buna dost görünen düşman adını takmıştı. Bu düşman içimizdeydi ve bize dost görünüyordu. Dış düşmanı işe göremiyorduk, ama tüm işlere o karışıyor, her olayda onun parmağı bulunuyordu. İşte kuşak

çatışmasında da bu iki düşmanın parmağı vardı, üstelik bu iki düşman birbirinden bağımsız değildi. El ele vermişlerdi. Her şeyi beraber planlıyorlardı.

Ailelerde çatışma vardı. Her olay ve olgu bu çatışmaya kapı açıyordu. Oğul babaya düşmandı, kız anneye. Kardeş kardeşe düşmandı, komşu komşuya. Bir hiç yüzünden kavgalar çıkıyordu. Bu kavgalar ölümlere neden oluyor,ölümler kan davalarına yol açıyor, kan davaları yıllarca sürüyordu.

Bu kavgalar sonucu nice ocaklar sönüyor, nice acılar yaşanıyor. Hep bu trajedinin bir yansımasıydı olup biten.

İşte dünyanın başlangıcından beri bu güne kadar aynı çatışma sürüp gidiyor. Ve daha da sürecek.Bu çatışmayı kim nasıl durduracak. Bu çatışmanın durması için ne yapacağız. Nasıl bir arabulucu olacaktı. Babam beni tembellikle suçluyordu ben oğlumu suçluyorum şimdi.Babambeni düzensizlikle suçluyordu ben oğlumu suçluyorum. Babam beni müsriflikle suçluyordu ben oğlumu suçluyorum şimdi.

Herkesin kendine göre haklı gerekçeleri var benim de oğlumun da. Kızla annenin de durumu farklı değil. Bu çatışma orada da aynı şiddetiyle sürmekte. Karı koca arasındaki çatışmayı burada ele almayacağım.

İnsanoğlu bir çatışma içinde doğdu, yaşadı ve öldü. Kimsenin kimseyi beğenmediği, herkesin başkasını hizaya getirmeye çalıştığı bir dünya bu. 'Onlar ki laf ile verirler dünyaya nizamat/bin türlü teseyyüp bulunur hanelerinde' diyen şair tam da bu noktaya parmak basıyor. Evet, herkes muhatabında buluyor hatayı, suçu ve kendisine toz kondurmuyor. Empati yapan hiç mi hiç yok. Herkese göre başkaları cehennem. Oysa herkes kendi içinde barındırıyor cehennemini ve odun atıyor her an kendi ateşine.

Kuşak çatışmasının da kaynağı bu. Aile içi çatışmanın da, toplumsal çatışmaların da. Hep kusuru başkalarında aramanın sonucu bu. Hep başkalarını düzeltmenin anlamsız çabalarının sonucu bu. İşler bu noktaya gelince savaşın başlaması kaçınılmaz oluyor. Oysa herkes kendine baksa ve aynayı kendine tutsa, hatta başkalarını ayna bilse mesele kalmayacak. Başkaları hatalı diyen kendine dönüp hatayı kendinde arasa her şey hallolacak. Kuşak çatışması da bitecek aile içi çatışma da, toplumsal kargaşa da... Bu konuda en iyi örnek olan Allah dostları ve onların yaşama biçimini başka bir yazıda ele alalım.

Ahmet Kemal